

συμμεθέξει ἡ Πηνελόπη τοῦ ποθητοῦ τούτου γόου, εἰδὸτι ἔτι νὰ φρονεθῶσιν οἱ μνηστῆρες οἱ ἀγαθοὶ πρέπει, πρέπει οἱ ἀτιμάζοντες τὸν μέγαν Ὀδυσσεῖα νὰ εὐρεθῶσι. Καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα σχεδιάσαντες οἱ διηγενοεῖς διαχωρίζονται.

Ἀνηγγέθη ἡ τοῦ μεγαθύμου Τηλεμάχου ἀνὰ τὰ ἀνάκτορα ἄφιξις καὶ ἡ Πηνελόπη ἀνέπνευσεν. Ἡ λύπη κατεστάλη ἀλλὰ δὲν ἐτελεύτησε. Καὶ ἤδη εἰσαναβᾶσα ἡ βασιλεία εἰς τὰ ὑπερώϊα σιγαλόεντα κλαίει τὸν φίλον πόσιν. Ὁ Τηλέμαχος ὁμως ἤλθε καὶ αὕτη μὲ τὴν Ἄρτεμιν καὶ τὴν χρυσεὴν Ἀφροδίτην ὁμοία ἐναγκάζεται τὸν ἀξιάγαστον αὐτῆς παῖδα καὶ φιλεῖ τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ καλὰ αὐτοῦ ὄμματα.

*ἄμφι δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πῆχυν διακρύσσασα
κύσσε δὲ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
(Ὀδ. P. 33.)*

Καὶ αὕτη ἡ χαρὰ εἶναι προάγγελος μείζονος ἐτέρης. Διότι τὸν Ὀδυσσεῖα περὶ οὗ ἐρωτᾷ μετ' ὀλίγον θέλει ἶδει, τὸν Ὀδυσσεῖα περὶ οὗ ἐξετάζει, θέλει κατασπασθῆ. Ναί! διότι θέλει μετ' αὐτὸν πολὺ, θέλει ἶδει πραγματοποιούμενον τὸ τοῦ ἀγαθοῦ Μενελάου, ὅπερ αὐτῇ ἀναφέρει ὁ φαιδρὸς αὐτῆς υἱός· διότι καθὼς ὁ λέων κατασπράττει τὴν ἔλαφον καὶ τοὺς γαλαθηνούς αὐτῆς νεβραύς, ὁπότεν ἐπιστρέψας ἐν τῇ φωλεῇ αὐτοῦ εὖρει, οὕτω καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς θέλει κατασπαράξει τοὺς ἀνάγκιδας μνηστῆρας.

*Ὡς δ' ὁπότεν ἐν ξυλόφῳ ἔλαφος κρατεροῦ λέοντος
νεβραύς κοιμήσασα νεηγερέας γαλαθηνούς
κνημοὺς ἐξετάσει καὶ ἄγκυα ποιήεντα
βροσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἐν εἰσῆλυθεν ἐντῆρ,
ἄμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήκεν,
ὡς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
(Ὀδ. P. 126.)*

Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἔφρασεν, ἔφρασεν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐν τῷ μεγάρῳ